

แบบเขียนหลักสูตรต่อเนื่อง
หลักสูตร การทำผ้าชีห่วยเทียม จำนวน 40 ชั่วโมง
กลุ่มความคิดสร้างสรรค์
ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอตะพานหิน

ความเป็นมา

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนให้มีคุณภาพ ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน สู่ “วิสาหกิจชุมชน : ชุมชนพึ่งตนเอง ทำได้ ขายเป็น” เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน และความต้องการของตลาด รวมทั้งสร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มในลักษณะวิสาหกิจชุมชน สร้างรายได้ให้กับชุมชน ให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้ และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า การทำช่องทางเผยแพร่และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจชุมชนให้เป็นระบบครบวงจร

การประชาคมหมู่บ้านประชาชนได้ร่วมกันพูดคุย แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนในชุมชนซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างทั่วไป แต่ด้วยสภาพทางเศรษฐกิจ จึงทำให้รายได้ในการประกอบอาชีพลดน้อยลง ประชาชนในชุมชนจึงเล็งเห็นความสำคัญ และต้องการสร้างอาชีพเสริมให้กับตนเอง ความต้องการฝึกอาชีพของคนในชุมชนในการเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอตะพานหิน ได้รับงบประมาณปี 2568 ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน (31 ชั่วโมงขึ้นไป) ตามความต้องการของชุมชนจึงจัดทำหลักสูตรวิชาผ้าชีห่วยเทียม หลักสูตร 40 ชั่วโมง เพื่อฝึกทักษะอาชีพให้กับชุมชนได้เกิดรายได้และเป็นอาชีพเสริมต่อไป

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการศึกษาอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน และความต้องการของชุมชน
2. เป็นหลักสูตรที่เน้นการส่งเสริมการสร้างอาชีพใหม่ให้กับชุมชน พร้อมส่งเสริมให้เป็นสินค้าขายหน้าร้านและออนไลน์ได้
3. สามารถนำความรู้จากการอบรมไปสร้างอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ ให้กับตนเองและครอบครัว

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาการทำผ้าชีห่วยเทียม
2. มีทักษะในการเลือกซื้อ เลือกใช้วัตถุดิบได้
3. มีทักษะในการคำนวณต้นทุนกำไรในการประกอบอาชีพ
4. สามารถนำสินค้าไปจำหน่ายหน้าร้านและผ่านสื่อออนไลน์ได้
5. สามารถเป็นอาชีพใหม่ให้กับชุมชนได้
6. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อลดรายจ่าย/เพิ่มรายได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
7. มีความพึงพอใจในการฝึกอาชีพระยะสั้น หลักสูตรวิชาการทำผ้าชีห่วยเทียม

กลุ่มเป้าหมาย

มี 2 กลุ่มเป้าหมาย คือ

1. ผู้ที่ไม่มีอาชีพ
2. ผู้ที่มีอาชีพและต้องการพัฒนาอาชีพ

ระยะเวลา

จำนวน	40	ชั่วโมง
ภาคทฤษฎี	4	ชั่วโมง
ภาคปฏิบัติ	36	ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตร

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	ชั่วโมง	
				ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1.ความสำคัญและความจำเป็นในการทำผ้าชีห่วยเทียม	1.เพื่อนำความรู้ไปเพื่อลดรายจ่ายเพื่อสร้างรายได้ 2.เพื่อนำความรู้ไปต่อยอดอาชีพเพื่อมีอาชีพและสร้างรายได้เพิ่ม	1.ความเป็นมาของการทำผ้าชีห่วยเทียม 2.ความสำคัญของการทำผ้าชีห่วยเทียม 3.ประโยชน์ของการทำผ้าชีห่วยเทียม 4.ประเภทของการทำผ้าชีห่วยเทียม	1.วิทยากรให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน 2.วิทยากรบรรยายให้ความรู้เบื้องต้น ความสำคัญ ประโยชน์ และประเภทเกี่ยวกับการทำผ้าชีห่วยเทียม และแจกใบความรู้	2 ชั่วโมง	
2.ทักษะการทำผ้าชีห่วยเทียมและการฝึกปฏิบัติ	1.สามารถเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทำผ้าชีห่วยเทียม	1. การทำผ้าชีห่วยเทียม ขั้นตอนการทำผ้าชีห่วยเทียม เทคนิคการพันขอบ - การพันโครงผ้าชี - การเริ่มลายผ้าชี - การตัดเส้นห่วยเทียมและวิธีพันขอบ - ลักษณะเส้นห่วยเทียมด้านหน้า ด้านหลัง - วิธีต่อเส้นห่วยเทียม วิธีต่อเส้นห่วย วิธี วัดตัดขอบห่วย วิธี จบเส้นห่วยเทียม - การตกแต่งผ้าชีห่วยเทียม 2.2 ขั้นตอนการตกแต่งชิ้นงาน 2.3 การดูแลรักษา	1.วิทยากรบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ได้เหมาะสมและปลอดภัย 2.การเลือกวัสดุ - การทำผ้าชีจากห่วยเทียม 3.วิทยากรสาธิตขั้นตอนการทำผ้าชีห่วยเทียม - 4. วิทยากรให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงโดยมีวิทยากรเป็นผู้ให้คำแนะนำ		36 ชั่วโมง

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	ชั่วโมง	
				ทฤษฎี	ปฏิบัติ
3.การติดตามและประเมินผลการฝึกทักษะในการทำผ้าชีห่วยเทียม	1. ติดตามผู้รับการอบรม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ 2. ทักษะการค้าขายออนไลน์ 3. คุณภาพของผลงาน/ผลการปฏิบัติ 4. แบบประเมินความพึงพอใจ	1.วิทยากรให้ผู้เรียนทำทดสอบความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ 2. ผู้เรียนสามารถมีผลงานที่ปฏิบัติ 3. วิทยากรให้ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ 4. วิทยากรซักถามผู้เรียนเรื่องการต่อยอดในการทำผ้าชีห่วยเทียม 5.วิทยากรให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน 6.วิทยากรให้ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ	2 ชั่วโมง	

สื่อการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการเรียนรู้การทำผ้าชีฮวายเทียม/ใบความรู้
2. แหล่งเรียนรู้, อินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ต่าง ๆ
3. วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ
4. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การวัดประเมินผล

1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระในการปฏิบัติ
2. ทักษะการปฏิบัติ
3. คุณภาพของผลงาน/ผลการปฏิบัติ
4. แบบประเมินความพึงพอใจ
5. แบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน/หลังเรียน

เกณฑ์การจบหลักสูตร

1. มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีชิ้นงานจากการฝึก
2. ผ่านการประเมินจากแบบทดสอบไม่น้อยกว่าร้อยละ 60